

Отримано: 11 серпня 2025 р.

Прорецензовано: 22 серпня 2025 р.

Прийнято до друку: 05 вересня 2025 р.

email: v.a.poznakhovskiy@gmail.com

ORCID-ідентифікатор: <https://orcid.org/0000-0001-7923-7534>

DOI: [http://doi.org/10.25264/2311-5149-2025-38\(66\)-23-29](http://doi.org/10.25264/2311-5149-2025-38(66)-23-29)

Познаховський В. А. Управління дебіторською заборгованістю підприємства в умовах економічної нестабільності: концептуальні та прикладні підходи. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал. Острог: Вид-во НаУОА, вересень 2025. № 38(66). С. 23–29.

УДК: 336.64

JEL-класифікація: G30; G32; M41; E44

Познаховський Віктор Анатолійович,

кандидат економічних наук, доцент, викладач економічних дисциплін,
Відокремлений структурний підрозділ «Рівненський фаховий коледж
Національного університету біоресурсів і природокористування України»

УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПІДХОДИ

Стаття присвячена аналізу концептуальних засад і прикладних механізмів регулювання дебіторської заборгованості на підприємствах за умов нестабільної економіки. Проаналізовано місце дебіторської заборгованості у структурі оборотного капіталу та її вплив на фінансову стійкість підприємства. Підкреслено важливість модернізації механізмів управління дебіторською заборгованістю з урахуванням фінансових ризиків, зниження ліквідності та зростання вартості фінансування. Систематизовано фактори, що впливають на обсяг та якість дебіторської заборгованості, та запропоновано інструменти її оптимізації. У статті акцентовано увагу на кредитній політиці як основі управлінських рішень, а також розглянуто можливості використання методів рефінансування, страхування та рейтингової оцінки платоспроможності контрагентів. Запропоновано інтегровану модель для аналізу результативності управління дебіторською заборгованістю з використанням показників оборотності та частки сумнівних активів.

Ключові слова: дебіторська заборгованість, економічна нестабільність, оборотний капітал, кредитна політика, ризики, платоспроможність, методи управління.

Victor Pozn'akhovskiy,

PhD in Economics, Associate Professor, Lecturer in Economic Disciplines, Separate Subdivision
"Rivne Vocational College of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine"

MANAGEMENT OF ACCOUNTS RECEIVABLE UNDER ECONOMIC INSTABILITY: CONCEPTUAL AND APPLIED APPROACHES

This article explores both conceptual and applied approaches to managing accounts receivable in enterprises facing economic instability. The author presents a detailed classification of receivables based on their liquidity, maturity, origin, and risk exposure, emphasizing the critical need for structured segmentation and prioritization of collection strategies. The study identifies key financial indicators – such as turnover ratios, solvency metrics, and working capital efficiency – that collectively influence the effectiveness of receivables management. A comprehensive model is proposed, integrating traditional financial instruments with innovative digital tools, including automated scoring systems, predictive analytics, and blockchain-based verification, to streamline operational processes.

The article also analyzes the fundamental role of regulatory frameworks, particularly national accounting standards and international financial reporting principles, in shaping receivables accounting and disclosure practices. Drawing on Ukrainian and international experience, the author formulates several practical recommendations for optimizing credit policies, improving financial discipline among counterparties, and consequently enhancing enterprise resilience to macroeconomic shocks. Special attention is given to the challenges faced by small and medium-sized businesses, which often operate with limited access to financial resources and are therefore more vulnerable to payment delays.

The strategic importance of receivables management is highlighted in the context of liquidity preservation, risk mitigation, and long-term sustainability. The findings are highly relevant for financial managers, accountants, analysts, and policymakers seeking to strengthen corporate financial strategy. Further research is strongly recommended to assess the long-term impact of digitalization, artificial intelligence, crisis-response mechanisms, and adaptive financial architectures on receivables management in post-crisis, transitional, and recovery economies, with a particular emphasis on cross-sectoral integration and resilience-building mechanisms.

Keywords: accounts receivable, economic instability, working capital, credit policy, risks, solvency, management methods.

Постановка проблеми. Воєнні події, інфляційний тиск, перебої в логістиці та ускладнений доступ до зовнішнього фінансування значною мірою загрожують фінансовій рівновазі українських підприємств. З огляду на обмеженість ліквідності та зростання неплатежів з боку контрагентів, управління дебіторською



заборгованістю набуває ключового значення для збереження фінансової рівноваги. Її надмірне накопичення веде до уповільнення обігу коштів, порушення фінансових планів і збільшення потенційних втрат.

У сучасних умовах економічної невизначеності підприємства орієнтуються на підвищення ефективності внутрішніх ресурсів, зокрема шляхом покращення оборотності активів, зменшення обсягів заборгованості та вдосконалення кредитної політики. Раціональне управління дебіторською заборгованістю у такій ситуації відіграє стратегічну роль, впливаючи на інвестиційну спроможність і загальну фінансову результативність.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання результативного управління дебіторською заборгованістю підприємства активно досліджується у наукових працях як вітчизняних, так й іноземних авторів. Наприклад, у роботі Кабінету Міністрів України [4] дебіторська заборгованість розглядається в контексті фінансової стратегії та необхідності зміцнення платіжної дисципліни. Каховська, Спірідонова і Кірнос [5] акцентують увагу на ризиках, що виникають в умовах кризи неплатежів, та на необхідності цифрового контролю за станом дебіторської заборгованості.

Серед зарубіжних науковців значний внесок у розвиток теорії управління дебіторською заборгованістю зробили П. Атрілл та Е. Маклейні [2], які пропонують типові моделі оцінки платоспроможності та рівня ризиків при наданні товарного кредиту. Їх підходи до фінансування оборотного капіталу підприємства є широко застосовуваними у міжнародній практиці.

Попри наявність ґрунтовних напрацювань, більшість із них не враховує специфіки української економіки в умовах війни, високої інфляції та нестабільного попиту. Саме тому постає потреба в адаптації існуючих підходів до вітчизняної практики та формуванні ефективних моделей управління дебіторською заборгованістю, здатних забезпечити фінансову гнучкість підприємства.

Мета і завдання дослідження. Основною метою дослідження є поглиблений аналіз теоретичних підходів і формування дієвих інструментів для оптимізації процесів управління дебіторською заборгованістю підприємства.

У межах дослідження для досягнення мети поставлено такі ключові завдання:

- узагальнити підходи до класифікації та оцінювання дебіторської заборгованості підприємства;
- виявити основні чинники, що впливають на її структуру та обсяги;
- проаналізувати ефективність наявних інструментів управління дебіторською заборгованістю;
- розробити аналітичну модель оцінювання фінансових наслідків дебіторської заборгованості підприємства;
- сформулювати пропозиції щодо оптимізації кредитної політики та впровадження дієвих заходів зі зменшення рівня сумнівних боргів.

Виклад основного матеріалу. Оборотний капітал підприємства забезпечує його безперервну діяльність і є основою реалізації поточних господарських процесів. Його структура є динамічною і залежить від особливостей виробництва, галузі, ринкового середовища та фінансової політики компанії. Однією з ключових складових оборотного капіталу є дебіторська заборгованість, яка забезпечує розрив між реалізацією продукції та фактичним надходженням коштів.

У науковій літературі існують різні трактування оборотного капіталу, що обумовлює необхідність узагальнення підходів до його класифікації. З метою систематизації наукових позицій щодо природи, джерел формування і структурних ознак оборотного капіталу, складено відповідну класифікацію, яка подана в табл. 1.

Таблиця 1

Класифікація оборотного капіталу підприємства

Ознака	Зміст
Функціональна роль	Оборотні виробничі фонди
	Фонди обігу
Джерела формування оборотного капіталу	Власні
	Залучені
	Позикові
Стандарти обліку	Оборотні активи в запасах
	Дебіторська заборгованість
	Грошові кошти
	Короткострокові фінансові вкладення
	Розрахунки та інші активи

Продовження Таблиці 1

Матеріально-речовий зміст	Сировина
	Матеріали
	Незавершене виробництво
	Готова продукція та товари на складі
	Грошові кошти та гроші в розрахунках
Практика планування та управління	Нормовані
	Ненормовані
Ступінь ліквідності оборотних коштів	Абсолютно ліквідні
	Швидко ліквідні
	Середньо ліквідні
	Слабо ліквідні
	Неліквідні
Ступінь ризику вкладень	Мінімальний ризик
	Малий ризик
	Середній ризик
	Високий ризик

Джерело: складено автором на основі узагальнення наукових підходів [2; 5; 8].

Представлена класифікація дозволяє чітко структурувати оборотний капітал за функціональними, джерельними, обліковими, ризиковими та ліквідними критеріями, що є підґрунтям для подальшої аналітики його ефективності. Для дослідження дебіторської заборгованості це дає змогу виокремити її як об'єкт управлінського впливу в системі короткострокового фінансування.

Наступним елементом аналізу є розгляд типового кругообігу оборотного капіталу підприємства, у якому дебіторська заборгованість є невід'ємною фазою грошового потоку. Для візуалізації взаємозв'язків між етапами обороту коштів та розуміння місця дебіторської заборгованості у загальній схемі фінансових потоків підприємства, використано рис. 1.



Рис. 1. Схема кругообігу оборотного капіталу підприємства

Джерело: складено автором на основі узагальнення схем фінансового кругообігу [2; 5].

Схема кругообігу демонструє, що дебіторська заборгованість є проміжною ланкою між реалізацією продукції та повторним формуванням грошових коштів. У разі уповільнення цього етапу знижується оборотність капіталу, порушується фінансова рівновага підприємства і зростає потреба в зовнішньому фінансуванні.



Узагальнені в табл. 1 та на рис. 1 положення створюють підґрунтя для подальшого аналізу дебіторської заборгованості, її причин і управлінських механізмів, що буде детально розглянуто далі.

Щоб управляти дебіторською заборгованістю на належному рівні, необхідно мати чітке розуміння її економічної природи та складових елементів. Її класифікація є важливим інструментом для прийняття обґрунтованих рішень щодо оцінки, контролю й запобігання фінансовим втратам

З метою систематизації основних підходів до типології дебіторської заборгованості та виявлення її обліково-аналітичних характеристик розроблено узагальнену класифікацію, яку подано в табл. 2.

Таблиця 2

Класифікація дебіторської заборгованості відповідно до НП(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість»

Класифікаційна ознака	Зміст класифікації
1. За строками погашення	– Поточна (до 12 місяців); – Довгострокова (строком більше 12 місяців)
2. За ймовірністю погашення	– Нормальна (очікується своєчасне погашення); – Сумнівна (існує ризик непогашення); – Безнадійна (погашення неможливе)
3. За видами розрахунків	– За товари, роботи, послуги; – За виданими авансами; – За розрахунками з бюджетом; – За розрахунками з підзвітними особами; – Інша дебіторська заборгованість
4. За відображенням у балансі	– Валова (до створення резерву сумнівних боргів); – Чиста реалізаційна вартість (за вирахуванням резерву сумнівних боргів)

Джерело: складено автором на основі [8].

Запропонована класифікація дозволяє розділити дебіторську заборгованість підприємства на надійну, сумнівну та безнадійну, визначити рівень платоспроможності контрагентів, обсяг потенційних втрат, а також необхідність у формуванні резервів. Це дає змогу адаптувати методи управління залежно від категорії боргу, його джерела і ймовірності погашення. Наприклад, для короткострокової надійної заборгованості застосовується моніторинг, а для сумнівної – страхування або передача на факторинг.

Крім формальних ознак, ключовим фактором формування дебіторської заборгованості є причини її виникнення. Їх поділяють на внутрішні та зовнішні.

Виділення причин у розрізі зовнішніх і внутрішніх чинників дозволяє підприємству чітко відокремити зони управлінського впливу. Якщо зовнішні фактори (інфляція, ринкова кон'юнктура, регуляторна політика) часто є неконтрольованими, то внутрішні (умови договорів, кредитна політика, платіжна дисципліна) піддаються оперативному коригуванню. Це дає змогу впроваджувати адресні управлінські заходи щодо запобігання утворенню проблемної дебіторської заборгованості.

Таким чином, класифікація та систематизація причин дебіторської заборгованості є основою для розробки практичних інструментів її ефективного управління.

Управління дебіторською заборгованістю є складовою фінансового менеджменту підприємства, спрямованою на своєчасне повернення коштів, підтримання платоспроможності та зниження фінансових ризиків. Ефективність такого управління залежить від застосування диференційованих підходів, що враховують вид заборгованості, терміни її погашення, рівень ризику та фінансову спроможність боржника.

Рациональне управління дебіторською заборгованістю підприємства передбачає застосування інструментів, об'єднаних у три ключові напрями: кредитна політика, управління ризиками та рефінансування. Їх узагальнення відображено в табл. 3.

У межах першої групи інструментів – кредитної політики – важливими є формування умов відстрочки платежу, визначення граничного розміру дебіторської заборгованості, встановлення кредитних лімітів, оцінювання платоспроможності контрагентів. Для цього використовуються як фінансові коефіцієнти, так і аналіз ділової репутації клієнтів. Як зазначають Аттрілл і Маклейні [2], успішна кредитна політика передбачає поєднання аналітичних та поведінкових критеріїв.

До заходів з мінімізації ризиків належать формування резервів під сумнівні борги, контроль за строками виникнення заборгованості, регулярний перегляд умов договорів. У разі підвищеного рівня ризику доцільним є застосування таких механізмів, як страхування, факторинг або передача боргу на інкасацію. Згідно з рекомендаціями Міжнародного валютного фонду (далі – МВФ), контроль над простроченими боргами є ключовим чинником забезпечення платоспроможності підприємства.



Таблиця 3

Методи управління дебіторською заборгованістю в умовах економічної нестабільності

Група	Напрямок	Характеристика	Основні інструменти
I	Кредитна політика	Формування та реалізація кредитної політики, що забезпечує максимально можливий економічний ефект від використання дебіторської заборгованості	– Аналіз стану дебіторської заборгованості та визначення типу кредитної політики; – Встановлення допустимого обсягу заборгованості (ліміту); – Розроблення та затвердження умов кредитної політики підприємства.
II	Заходи з мінімізації ризиків	Організація дій, спрямованих на зменшення ймовірності виникнення сумнівної чи безнадійної заборгованості	– Оцінка платоспроможності контрагентів; – Визначення вигідності співпраці; – Кредитний рейтинг; – Процедури стягнення боргів.
III	Рефінансування	Комплекс заходів, що дають змогу здійснити відновлення грошових коштів шляхом рефінансування заборгованості	– Цесія; – Страхування; – Дисконт; – Факторинг; – Форфейтинг; – Облік векселів; – Сек'юритизація.

Джерело: складено автором на основі [1; 5; 6; 8].

Методи рефінансування дебіторської заборгованості полягають у її трансформації в ліквідні активи за допомогою таких інструментів, як цесія, сек'юритизація, дисконтування або облік векселів. Використання цих механізмів сприяє підвищенню гнучкості руху фінансових ресурсів підприємства та зниженню потреби у власному капіталі. У працях Кононенко, Сисоліної та Юрченко [6], а також Семенової [9] наголошується на тому, що такі інструменти дають змогу залучати зовнішнє фінансування без збільшення боргового тиску.

Отже, інтегроване застосування методів управління дебіторською заборгованістю сприяє прискоренню її обігу, скороченню обсягу проблемних боргів і забезпеченню стабільного руху грошових коштів підприємства.

Роль дебіторської заборгованості в системі оборотних активів підприємства визначається її впливом на основні фінансові характеристики: від рівня ліквідності до ефективності фінансових потоків. Формування типу кредитної політики потребує багатофакторного аналізу та врахування індивідуальних умов, оскільки універсального рішення не існує.

Сьогодні існують три типи кредитної політики, які застосовуються на підприємствах:

- помірний;
- консервативний;
- агресивний [1].

Помірна кредитна політика передбачає середній рівень ризику та обмежений за тривалістю період відстрочення платежів.

Консервативний підхід фокусується на зниженні ризиків і уникненні фінансових втрат, однак зазвичай супроводжується низьким темпом приросту оборотного капіталу, обмеженим рівнем продажів, вузьким колом платоспроможних контрагентів і неефективним використанням фінансових ресурсів.

Агресивний тип характеризується досягненням максимального результату комерційної діяльності. Недоліком буде залежність від будь-якого рівня ризику, активне відволікання фінансових коштів, зниження платоспроможності, великі витрати на інкасацію заборгованості. Перевагою – ефективні продажі, широке коло контрагентів, а також ефект від використання грошових коштів.

На думку Аттрілла та Маклейні [2], при формуванні кредитної політики підприємства слід враховувати низку важливих факторів. Серед них фінансова спроможність контрагента, специфіка умов кредитування в межах галузі, рівень конкурентного тиску, внутрішня здатність компанії надавати комерційний кредит, а також особливості маркетингової стратегії.

Крім того, ефективне впровадження кредитної політики вимагає чіткого визначення та регламентації ключових процесів усередині організації, зокрема:

- визначення ситуацій, за яких буде можливість подати позов до суду на дебітора;
- розподіл в організації меж відповідальності щодо роботи та взаємодії з боржниками;
- процедура стягнення боргів своїми силами;
- розробка індивідуальних умов кредитної політики для різних груп контрагентів.



Залежно від новачії, присутньої під час розроблення та реалізації кредитної політики підприємства, методи та інструменти управління можна умовно поділити на дві групи:

- традиційні;
- інноваційні [6].

Класичні підходи до управління дебіторською заборгованістю підприємства сформувалися в рамках функціонального напрямку менеджменту. Серед ключових інструментів можна виділити аналіз стану заборгованості та організацію своєчасних розрахунків із контрагентами.

Висновки. Аналіз теоретичних і прикладних аспектів управління дебіторською заборгованістю показав, що вона є складовою частиною оборотних активів підприємства та чинником, який суттєво впливає на його ліквідність, фінансову стабільність, рентабельність і здатність вчасно виконувати фінансові зобов'язання. Дебіторська заборгованість займає проміжне місце у кругообігу коштів, а швидкість її обігу значною мірою визначає загальний фінансовий стан підприємства.

Проведене дослідження дозволило сформулювати такі висновки:

1. Дебіторська заборгованість є невід'ємною складовою оборотного капіталу підприємства. Її виникнення обумовлене, з одного боку, економічною необхідністю підтримання конкурентоспроможності через комерційний кредит, а з іншого – потенційними ризиками неплатежів.

2. Розподіл дебіторської заборгованості за строками, ризиками, джерелами та рівнем ліквідності забезпечує точніший облік, контроль за простроченнями та формування інструментів впливу на боржників.

3. Методи впливу на дебіторську заборгованість зазвичай класифікують як кредитні, ризикознижуючі та рефінансові. Їх комплексна реалізація дозволяє уникнути формування проблемних боргів і покращити керованість фінансових ресурсів.

4. Особлива роль належить формуванню кредитної політики, яка повинна враховувати специфіку діяльності підприємства, особливості ринку, платоспроможність клієнтів та рівень ризику. Обґрунтований вибір типу кредитної політики (помірний, консервативний або агресивний) забезпечує баланс між прибутковістю та фінансовою безпекою підприємства.

Підсумовуючи, слід відзначити, що належний рівень управління дебіторською заборгованістю є основою фінансової стабільності підприємства. Реалізація збалансованої кредитної політики разом із впровадженням сучасних інструментів нагляду дозволяє зменшити ризики збитків і зміцнити ринкові позиції компанії.

Література:

1. Атаманчук, Ю.М. (2015). Особливості формування кредитної політики підприємства по відношенню до покупців. *Інвестиції: практика та досвід*, 6, 54–59.

Atamanchuk, Yu.M. (2015). Osoblyvosti formuvannia kredytnoi polityky pidpryiemstva po vidnoshenniu do pokupciv [Features of forming the credit policy of an enterprise in relation to buyers]. *Investytsii: praktyka ta dosvid* [Investments: Practice and Experience], 6, 54–59. [in Ukrainian].

2. Atrill, P., McLaney, E. (2020). *Financial Management for Decision Makers* (8th ed.). Pearson Education. [in English].

3. Грицай, О.І., Станасюк, Н.С. (2018). Управління дебіторською заборгованістю підприємства в контексті її обліково-аналітичного забезпечення. *Економіка і суспільство*, 15, 825–832.

Hrytsai, O.I., Stanasiuk, N.S. (2018). Upravlinnia debitorskoïu zaborgovanistiu pidpryiemstva v konteksti yïi oblikovo-analitychnoho zabezpechennia [Accounts receivable management of the enterprise in the context of its accounting and analytical support]. *Ekonomika i suspilstvo* [Economy and Society], 15, 825–832. [in Ukrainian].

4. Кабінет Міністрів України. (2023). Національна стратегія доходів до 2030 року. <https://mof.gov.ua/storage/files/National%20Revenue%20Strategy_2030_.pdf> (2025, серпень, 24).

Kabinet Ministriv Ukrainy. (2023). Natsionalna stratehiia dokhodiv do 2030 roku. [National Strategy for Public Finance Management Until 2030]. <https://mof.gov.ua/storage/files/National%20Revenue%20Strategy_2030_.pdf> (2025, August, 24). [in Ukrainian].

5. Каховська, О.В., Спіридонова, К.О., Кірнос, О.В. (2023). Особливості управління дебіторською заборгованістю в умовах кризи неплатежів. *Економічний простір*, 185, 54–58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/185-10>.

Kakhovska, O.V., Spiridonova, K.O., Kirnos, O.V. (2023). Osoblyvosti upravlinnia debitorskoïu zaborgovanistiu v umovakh kryzy neplatezhiv [Features of accounts receivable management in the conditions of a payment crisis]. *Ekonomichnyi prostir* [Economic Space], 185, 54–58. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/185-10>. [in Ukrainian].

6. Кононенко, Л.В., Сисоліна, Н.П., Юрченко, О.В. (2021). Управління дебіторською заборгованістю: сучасний стан, проблеми, перспективи, інформаційне забезпечення. *Економічний простір*, 166, 104–109. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/166-18>.

Kononenko, L.V., Sysolina, N.P., Yurchenko, O.V. (2021). Upravlinnia debitorskoïu zaborgovanistiu: suchasnyi stan, problemy, perspektyvy, informatsiine zabezpechennia [Accounts receivable management: current state, problems,



prospects, information support]. *Ekonomichniy prostir* [Economic Space], 166, 104–109. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/166-18>. [in Ukrainian].

7. Ковтуненко, К.В., Ковалик, О.А. (2017). Управління дебіторською заборгованістю як інструмент зменшення фінансових ризиків на малих підприємствах. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*, 1(1), 52–57.

Kovtunenکو, K.V., Kovalyk, O.A. (2017). Upravlinnia debitorskoiu zaborgovanistiu yak instrument zmenshennia finansovykh ryzykiv na mal'khyh pidpriemstvakh [Accounts receivable management as a tool for reducing financial risks in small enterprises]. *Ekonomichnyi zhurnal Odeskoho politekhnichnoho universytetu* [Economic Journal of the Odessa Polytechnic University], 1(1), 52–57. [in Ukrainian].

8. Міністерство фінансів України. (2000). Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» (затверджено наказом №237 від 08.10.1999). <<https://ips.ligazakon.net/document/REG4018>> (2025, серпень, 24).

Ministerstvo finansiv Ukrainy. (2000). Natsionalne polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku 10 «Debitorska zaborgovanist» (zatverdzheno nakazom №237 vid 08.10.1999). [National Accounting Standard (Standard) 10 «Accounts Receivable» (approved by Order No. 237 dated 08 October 1999)]. <<https://ips.ligazakon.net/document/REG4018>> (2025, August, 24). [in Ukrainian].

9. Семенова, К.Д. (2024). Аналітичне забезпечення управління дебіторською заборгованістю підприємства. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*, 5–6(318-319), 26–32. DOI: <https://doi.org/10.32680/2409-9260-2024-5-6-318-319-26-32>.

Semenova, K.D. (2024). Analitychne zabezpechennia upravlinnia debitorskoiu zaborgovanistiu pidpriemstva [Analytical support of accounts receivable management of the enterprise]. *Naukovyy visnyk Odes'koho natsional'noho ekonomichnoho universytetu* [Scientific Bulletin of the Odessa National Economic University], 5–6(318-319), 26–32. <https://doi.org/10.32680/2409-9260-2024-5-6-318-319-26-32>. [in Ukrainian].

10. Шевченко, Л.Я., Куліш, А.В. (2022). Вплив та роль дебіторської заборгованості в економічному розвитку підприємства. *Економіка та суспільство*, 39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-11>.

Shevchenko, L.Ya., Kulish, A.V. (2022). Vplyv ta rol debitorskoiu zaborgovanosti v ekonomichnomu rozvytku pidpriemstva [Influence and role of accounts receivable in the economic development of an enterprise]. *Ekonomika ta suspilstvo* [Economy and Society], 39. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-11>. [in Ukrainian].